

رمزگشایی از برخی مطبوعات امروز

◆ عبدالمجید معادی خواه

یادآشنايان فراموش نکرده‌اند که در شماره گذشته، از «شخصیت روزنامه» سخن به میان آمد؛ که مورخ ناگزیر باید به شناخت آن اهتمامی ویژه داشته باشد و فرون بر «مقال» نگاه یانیم‌نگاهی هم به «متن قال»! بیندازدا

روشن است که روزنامه در این گونه نوشه‌ها به عنوان یکی از مصاديق مطبوعات مطرح است؛ چنان که هر چه راجع به آن نوشته شود، پیش و کم در مورد دیگر مصاديق‌های‌نیز صادق است.

اینک برای پرده برگرفتن از رازهای شخصیت روزنامه، ناگزیر از این یادآوری ام که این رسانه در بهترین شرایط، ابزاری برای «گفتمان‌سازی» بوده است. شعارهایی چون «گردش آزاد اطلاعات»، تنها برای کسانی باورکردنی است که دستی از دور بر این آتش دارند. در کشورهای توسعه یافته نیز هنر روزنامه‌نگاران در خدمت گفتمان‌سازی‌ها و گفتمان‌سازان بوده است؛ چه رسیده این دیاری که در آن اینک سخن از مدیریت امام عصر روحی له الفداء! است و در هر زمینه بحرف اول و آخر سایه‌ای از هیاهوی «جنگ قدرت» سنگینی می‌کند!

در این فرصت برآن نیستم که قلمرو این قلم را - در این زمینه - به فراتر از سرزمین مان بکشانم. فقط برای اشاره‌ای به نمونه‌های عینی، یادی از روزنامه تایمز لندن می‌کنم. در تلاشی که برای گردآوری مطالب این روزنامه راجع به ایران - در این بنیاد - انجام شده است، به روشنی رازهایی از پرده بیرون افتاده است که برای یادآوران نیز باور آن دشوار بود! در این فرصت فقط به یک نمونه

اشارة می‌کنم و می‌گذرم:

در سراسر روزگار کوتاه و در عین حال پر فراز و فرود «اصلاحات میرزا تقی خان امیر کبیر» سکوت روزنامه تایمز، تا مرز ناباوری شگفتی انگیز است! تا امروز هرچه - فزون از ایندکس این روزنامه - و فراتر از داده‌های آن نیز کوشیده‌ایم، یک نمونه نیافته‌ایم که به مفهوم همدلی این روزنامه با امیر کبیر و اصلاحات امیری باشد. این درحالی است که همین روزنامه در حمایت از «بابی‌ها» و «بهایی‌ها» ایران، هنری را به نمایش گذاشته است که به دشواری می‌توان تصویر و توصیفی از آن را برکاغذ آورد. اینک به همین اشاره بستنده می‌کنم؛ با این امیدواری که به زودی نخستین بخش از ترجمه خبرها، گزارش‌های خبری، مقالات، مقالات ویژه و سرمهاله‌های این روزنامه را در اختیار یادآشنايان بگذاريم. در این صورت زمینه برای ناگفته‌های فراهم می‌شود. ناگفته‌هایی مربوط به «مورخ و روزنامه» با نگاهی معطوف به «روشناسی تاریخ». بازمی‌گردم به سرزمین خودمان با این پرسش: چگونه می‌توان گامی در راه طبقه‌بندی شخصیت روزنامه‌هایی برداشت که در طول یک قرن طلوع و غروب کرده‌اند؟ صرف نظر از زمانی که روزنامه‌هایی پرده و ابسته به دربار بودند، از روزی که به هر روی این ظلم شکست:

کدام روزنامه دارای شخصیت مستقلی بوده است؟

کدام روزنامه در اسارت زور مداران بوده است؟

کدام روزنامه دارای گرایش مردمی بوده است؟

برکدام روزنامه بیش از هر چیز سایه‌ای از وابستگی‌های باندی سنگینی دارد؟

کدام روزنامه به منافع ملی در برابر قدرت‌های بیگانه و فادر بوده است؟

کدام روزنامه با اراده آنان پدید آمده است؟

کدام روزنامه در آغاز استقلالی داشته و پس از چندی مصادره شده است؟

آنچه گذشت، نمونه‌ای از ساده‌ترین پرسش‌هایی است که در نخستین نگاه، ذهن این قلم‌دار را درگیر کرده است. به هیچ روی اما نباید در طرح چنین پرسش‌هایی گام بر دام ساده‌اندیشی بگذاریم. دشواری مضاعف آن گاه رخ می‌نماید که بانیم نگاهی به شماری از واقعیت‌های امروز، به رمز و راز شخصیت مطبوعات در گذشته پردازیم.

در مثل به همین نکته روشن - در مزبدیهای - بیندیشیم که امروز اگر نشریه‌ای پر تیراث با آب و رنگ اصلاح طلبی به کار خود ادامه دهد، اولی الابصار را نگزیر با پرسش‌هایی راجع به «راز بقای آن» درگیر می‌کند.

طرفه آنکه در فاصله شماره یاد و شماره‌ای پیش از آن، در یکی از روزنامه‌ها و یک هفته‌نامه، شاهد نمایش‌هایی بودم که اگر فریب بندبازی‌ها را نخوریم، گواه روشنی است براین واقعیت که

ویژگی شخصیت چنین نشريه‌هایی را در فضای کنونی، باید در رمز و رازهایی جست و جو کرد که به «راز بقا» مربوط است؛ از داستان مقاله دلفین‌ها- که گویی از نگاه سردبیر سابق روزنامه شرق اهانت به مردم بوده است- تا ماجراهایی مربوط به سرگذشت و سرنوشت گروه فرقان که اینک بر شرح آن چشم فرمی‌بندم؛ با این توضیح: به رسم پوزش از خطای خود در «اعتماد به حافظه» و بارمز و رازهایی که شرح آن به مجال بیشتری نیاز دارد، برآن شدم که گزارش مبسوطی را از چگونگی حضور خود- در داستان سرنوشت گروه فرقان- به اهل تاریخ پیشکش کنم؛ چنان که با یک تیر چند هدف را در آماج بنشانم:

- ۱- هم پوزشی مبسوط
- ۲- هم گفت و گویی هفتگی از طریق سایت «یاد آشنا» با یادآشنایان.
- ۳- هم تلاشی برای رمزگشایی از شخصیت برخی مطبوعات معاصر.

و عده‌ام باشما:

هر هفته روزهای پنج شنبه

آدرس: WWW.YADASHENA.COM

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal جامع علوم انسانی